

Věc C-30/22

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

12. ledna 2022

Předkládající soud:

Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulharsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

20. prosince 2021

Žalobkyně v původním řízení:

DV

Žalovaný v původním řízení:Direktor na Teritorialno podelenie na Nacionalnia osiguritelen
institut – Veliko Tarnovo**Předmět původního řízení**

Žaloba bulharské státní příslušnice proti rozhodnutí Direktor na Teritorialno podelenie na Nacionalnia osiguritelen institut (vedoucí regionálního oddělení Národního institutu pro sociální zabezpečení), kterým se zamítá stížnost proti opatření, jímž jí bylo odepřeno přiznání peněžitých dávek v nezaměstnanosti.

Předmět a právní základ předběžné otázky

Výklad druhé části hlavy III Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii

Článek 267 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie

Předběžné otázky

1) Musí být ustanovení čl. 30 odst. 2 Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii ve spojení s jejím čl. 30 odst. 1 písm. a) vykládáno v tom smyslu, že osoby uvedené v druhém ustanovení jsou zahrnuty do osobní působnosti čl. 31 odst. 1 Dohody, pokud byly po celé přechodné období bez přerušení státními příslušníky členského státu a současně se na ně vztahovaly právní předpisy Spojeného království, nebo musí být vykládáno v tom smyslu, že na osoby podle čl. 30 odst. 1 písm. a) Dohody se čl. 31 odst. 1 vztahuje pouze v případě, že na konci přechodného období nebo po jeho skončení vykonávají práci ve Spojeném království jako zaměstnanci?

2) Musí být ustanovení čl. 30 odst. 2 Dohody ve spojení s jejím čl. 30 odst. 1 písm. c) vykládáno v tom smyslu, že osoby uvedené ve druhém ustanovení jsou do působnosti čl. 31 odst. 1 zahrnuty v případě, že jako občané Unie pobývaly po celé přechodné období bez přerušení ve Spojeném království a současně se na ně po celé přechodné období až do jeho konce vztahovaly právní předpisy pouze jednoho členského státu, nebo musí být vykládány v tom smyslu, že osoby podle čl. 30 odst. 1 písm. c) nejsou zahrnuty do působnosti čl. 31 odst. 1 v případě, že na konci přechodného období již ve Spojeném království nepobývaly?

3) V případě, že z výkladu ustanovení čl. 30 odst. 2 Dohody ve spojení s jejím čl. 30 odst. 1 písm. a) a c) vyplývá, že se tato ustanovení na skutkové okolnosti původního řízení nepoužijí, protože občan Unie po skončení přechodného období již na daném území nepobýval, musí být ustanovení čl. 30 odst. 4 ve spojení s odst. 3 Dohody vykládáno v tom smyslu, že osoby, které pobývají nebo pracují v hostitelském státě nebo ve státě výkonu práce již nejsou zahrnuty do působnosti ustanovení čl. 30 odst. 1, pokud jejich právní vztahy jako zaměstnaných osob (zaměstnanců) byly ukončeny a tyto osoby v důsledku toho pozbyly své právo pobytu a stát výkonu práce resp. hostitelský stát po skončení přechodného období opustily, nebo musí být vykládány v tom smyslu, že omezení stanovené v čl. 30 odst. 4 se týká práva pobytu a práva na zaměstnání, která byla vykonávána po skončení přechodného období, aniž je relevantní, kdy tato práva zanikla, pokud po skončení přechodného období ještě existovala?

Právní předpisy a judikatura Evropské unie

Dohoda o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii: čl. 2 písm. e), čl. 30 odst. 1 písm. a) a c) a odst. 2 a 3, čl. 31 odst. 1 první věta a odst. 2, čl. 32 odst. 1 písm. a) bod i), čl. 161 odst. 1

Článek 2 písm. e): označuje výraz „přechodné období“ jako „období stanovené v článku 126“.

Článek 30 odst. 1 písm. a): „Tato hlava se vztahuje na tyto osoby: a) občany Unie, na něž se na konci přechodného období vztahují právní předpisy Spojeného království, a rovněž jejich rodinné příslušníky a pozůstalé;“

Článek 30 odst. 1 písm. c): „Tato hlava se vztahuje na tyto osoby: c) občany Unie, kteří na konci přechodného období pobývají ve Spojeném království a na které se vztahují právní předpisy členského státu, a rovněž jejich rodinné příslušníky a pozůstalé;“

Článek 30 odst. 2: „Osoby uvedené v odstavci 1 jsou do působnosti zahrnuty po dobu, po kterou jsou bez přerušení v jedné ze situací stanovených v uvedeném odstavci, zahrnujících jak členský stát, tak Spojené království.“

Článek 30 odst. 3: „Tato hlava se použije na osoby, které nespádají nebo přestaly spadat do působnosti odst. 1 písm. a) až e) tohoto článku, avšak vztahuje se na ně článek 10 této dohody, a rovněž na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé.“

Článek 31 odst. 1 první věta: „Na osoby zahrnuté do působnosti této hlavy se vztahují pravidla a cíle stanovené v článku 48 Smlouvy o fungování EU, nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009.“

Článek 31 odst. 2: „Odchylně od odstavce 9 této dohody se pro účely této hlavy použijí definice článku 1 nařízení (ES) č. 883/2004.“

Článek 32 odst. 1 písm. a) bod i): „Tato pravidla se uplatňují v rozsahu stanoveném v tomto článku, pokud se týkají osob, na které se nevztahuje nebo na které se přestal vztahovat článek 30, v těchto situacích: pro účely sčítání dob pojištění, zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení, včetně práv a povinností vyplývajících z těchto dob v souladu s nařízením (ES) č. 883/2004, se tato hlava vztahuje na tyto osoby: i) občany Unie a rovněž osoby bez státní příslušnosti a uprchlíky, kteří mají bydliště v členském státě, a státní příslušníky třetích zemí splňující podmínky nařízení (ES) č. 859/2003, na které se před koncem přechodného období vztahovaly právní předpisy Spojeného království, a na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé;“

Článek 161 odst. 1: „Pokud soud členského státu položí Soudnímu dvoru Evropské unie předběžnou otázku týkající se výkladu této dohody, rozhodnutí vnitrostátního soudu, které tuto otázku obsahuje, se oznámí Spojenému království.“

Vnitrostátní právní předpisy

Kodeks za socialnoto osigurjavane (zákoník sociálního zabezpečení, Bulharsko), několikrát pozměněný a doplněný, ve znění vyhlášeném v DV č. 77 ze dne 16. září 2021 (dále jen „KSO“):

Článek 54a odst. 1 Nárok na dávky v nezaměstnanosti mají osoby, za které byly hrazeny příspěvky na povinné pojištění do fondu „nezaměstnanost“ po dobu nejméně 12 z posledních 18 měsíců před ukončením pojištění a které jsou evidovány u Agentury práce jako nezaměstnaní; které nezískaly nárok na důchod na základě dob pojištění a věku v Bulharské republice nebo nárok na starobní důchod v jiném státě, nepobírají důchod na základě dob pojištění a věku ve snížené výši podle článku 68a nebo výsluhovou rentu podle článku 168 a nevykonávají žádnou pracovní činnost, na niž se podle tohoto zákoníku nebo podle právních předpisů jiného státu vztahuje povinné pojištění, přičemž z působnosti tohoto ustanovení jsou vyňaty osoby podle čl. 114a odst. 1 kodeks na truda (bulharský zákoník práce).

Článek 117 odst. 1 bod 2 písm. b) Stížnosti z důvodu odepření, nesprávného výpočtu, změny nebo nastavení dávek v nezaměstnanosti musí být podány u vedoucího příslušného regionálního oddělení Nacionalen osiguriteln insitut.

Článek 119 Rozhodnutí správního soudu lze napadnout kasační stížností podle ustanovení aministrativnoprocesualen kodeks (soudní řád správní, Bulharsko), výjimku představují rozhodnutí, která byla vydána ohledně žalob podaných proti aktům přijatým podle čl. 117 odst. 1 bodu 1 a 2 písm. b), písm. e) – v případě částek do 1000 leva (BGN) – jakož i písm. f) a g).

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Ze spisu vyplývá, že žalobkyně je bulharská státní příslušnice. Byla zaměstnána u zaměstnavatelů se sídlem ve Spojeném království takto: a) od 1. prosince 2014 do 16. července 2016 byla zaměstnána u zaměstnavatele Mimosa Health Care GL; b) od 16. července 2016 do 24. prosince 2018 byla zaměstnána u zaměstnavatele Wellburn Care Homes Ltd; c) od 20. září 2018 do 2. února 2020 byla zaměstnána u zaměstnavatele Lfcal Care Force LLP a d) od 3. února 2020 do 29. března 2021 byla zaměstnána u zaměstnavatele NHS YORK Teaching Hospital.
- 2 Dne 2. dubna 2021 podala nezaměstnaná žalobkyně žádost o přiznání dávek v nezaměstnanosti podle vnitrostátního KSO. Ve své žádosti žalobkyně uvedla, že její právní poměr se zaměstnavatelem NHS YOUR Teaching Hospital byl ukončen k 29. březnu 2021, protože skončila platnost její smlouvy na dobu určitou. Kromě dalších relevantních okolností rovněž uvedla, že nezískala nárok na starobní důchod v jiném státě. K žádosti přiložila dokument o ukončení pracovní smlouvy k 29. březnu 2021. Orgán, u něhož byla žádost podána, přerušil opatřením ze dne 5. dubna 2021 správní řízení o přiznání dávek v nezaměstnanosti podle čl. 54d odst. 4 KSO. V odůvodnění uvedl, že je třeba prokázat uvedené doby pojištění za zaměstnání ve Spojeném království.
- 3 Následující den, dne 6. dubna 2021, zaslal příslušný orgán žalobkyni dopis, v němž požadoval předložení těchto tří dokumentů: žádost o potvrzení dob pojištění a příjmů vystavené jiným členským státem, formulář CA3916 podle požadavků

příslušného orgánu ve Velké Británii a prohlášení pro účely určení místa bydliště v souvislosti s uplatněním čl. 65 odst. 2 nařízení (ES) č. 883/2004.

- 4 Tyto dokumenty byly předloženy společně s dalšími, které vystavil poslední zaměstnavatel, u nějž byla žalobkyně zaměstnána ve Velké Británii. Dokládají okolnosti uvedené v bodě 1 výše. Byla zahájena elektronická výměna údajů o sociálním pojištění mezi Bulharskem a Spojeným královstvím ohledně jejího pojistného spisu a výše pobírané mzdy za práci.
- 5 Dne 16. srpna 2021 rozhodl orgán pojištění v nezaměstnanosti o opětovném zahájení správního řízení ohledně žádosti žalobkyně a konstatoval, že ze strukturovaného elektronického dokumentu doručeného v rámci elektronické komunikace byly zjištěny doby pojištění ve Velké Británii a poslední období od 3. února 2020 do 29. března 2021, tedy údaje, které jsou nezbytné pro posouzení existence nároku na dávky v nezaměstnanosti.
- 6 Dne 18. srpna 2021 vydal bulharský orgán pojištění v nezaměstnanosti opatření, jímž rozhodl o žádosti. S odvoláním na ustanovení čl. 54g odst. 1 a čl. 54a odst. 1 KSO odepřel přiznání požadovaných dávek v nezaměstnanosti. Konkrétně se opíral o to, že žalobkyně má doby pojištění ve Velké Británii od 8. prosince 2014 do 29. března 2021 a následně žádné „bulharské“ doby pojištění. Článek 30 Dohody o vystoupení nelze použít, protože žalobkyně návratem do Bulharska přerušila svou přeshraniční situaci, v níž se nacházela k 31. prosinci 2020 a její situace se tak netýká současně členského státu a Spojeného Království. Dále bylo uvedeno, že článek 32 Dohody s ohledem na nabytí nároků na sociální dávky, jejichž posouzení je prováděno podle vnitrostátního práva, upravuje pouze sčítání dob pojištění, které byly získány před a po 31. prosinci 2020. Žalobkyně v zásadě nevykonávala v Bulharsku žádnou pracovní činnost, na základě jejíhož ukončení by bylo nutné zkoumat, zda splňuje požadavky bulharského zákona, který upravuje nárok na dávky v nezaměstnanosti.
- 7 Žalobkyně podala dne 7. září 2021 u žalovaného v původním řízení stížnost proti opatření postupem stanoveným v KSO s odůvodněním, že článek 30 Dohody upravuje případy, jako je ten její. Ve své stížnosti mimo jiné uvedla, že je občankou Unie, na kterou se po skončení přechodného období vztahují právní předpisy Velké Británie a že platí nařízení (EU) č. 2019/500 ze dne 25. března 2019. O stížnosti rozhodl žalovaný rozhodnutím, které je předmětem původního řízení.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 8 Žalobkyně jak ve své stížnosti, tak i před soudem tvrdí, že žalovaný Dohodu nesprávně vyložil. Její článek 30 upravuje právě případy, jako je ten její, protože při svém návratu do Bulharska, členského státu Evropské unie, vytvořila přeshraniční situaci, kterou upravují ustanovení Dohody. Je občankou Unie, na kterou se po skončení přechodného období vztahují právní předpisy Spojeného království. Pokud by svou pracovní činnost ve Spojeném království dále

vykonávala, nebyla by její situace přeshraniční, protože by se jak na vykonávanou práci, tak i na nárok na dávky v nezaměstnanosti vztahovaly právní předpisy Spojeného království. Právě proto jí příslušné orgány Spojeného království vystavily dokument, který je přiložen k její žádosti a který prokazuje skutečnosti a okolnosti týkající se dávek v nezaměstnanosti.

- 9 V napadeném rozhodnutí žalovaný konstatuje, že podle čl. 54a odst. 2 bodu 4 KSO na základě mezinárodní smlouvy, jejíž je Bulharsko smluvní stranou, nebo na základě evropských nařízení o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, musí být jako doby pojištění uznány rovněž doby, které by byly uznány podle práva jiného členského státu. V souladu s tím bylo konstatováno, že Bulharsko musí v zásadě aplikovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 (z důvodu přehlednosti dále jen „nařízení“), jakož i nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 (z důvodů přehlednosti dále jen „prováděcí nařízení“). Na základě těchto zjištění měl žalovaný za to, že musí v zásadě použít kolizní ustanovení čl. 11 odst. 3 písm. a) nařízení, příslušné výjimky jsou stanoveny v čl. 65 odst. 2. Vzhledem k tomu, že k 31. lednu 2020 Spojené království nebylo členským státem, použije se po skončení přechodného období (po 31. prosinci 2020) Dohoda. S ohledem na povahu uplatněného nároku je daná osobní působnost stanovena v článku 30, přičemž podle systematiky ustanovení je definováno šest skupin osob. K odůvodnění žalovaný uvádí, že se na žalobkyni, jestliže má naposledy doby zaměstnání (což nebylo popíráno) ve Spojeném království od 3. února 2020 do 29. března 2021, vztahuje ustanovení čl. 30 odst. 1 bodu 3 Dohody. Toto ustanovení lze ovšem použít pouze s přihlédnutím k odstavci 2. Přeshraniční situace proto existuje pouze v případě, pracuje-li státní příslušník jednoho členského státu v jiném členském státě. Vzhledem k tomu, že zaměstnanecký poměr žalobkyně byl dne 29. března 2021 ukončen, došlo k přerušení přeshraniční situace od 30. března 2021, žalobkyně tedy není osobou ve smyslu čl. 30 odst. 1 Dohody. Ustanovení článků 61 a násl. nařízení proto pro žalobkyni neplatí. Na druhé straně upravuje článek 32 zvláštní situace, které se týkají osob, na které se nevztahuje nebo na které se přestal vztahovat čl. 30 odst. 1 Dohody. Pro tyto osoby platí pouze zásada sčítání dob pojištění, zaměstnání a jiných dob pro nabytí nároků na dávky. Z tohoto vyplývá, že pro účely sčítání těchto dob, se zohlední doby získané po skončení přechodného období v souladu s nařízením, přičemž zahrnuté osoby jsou občany Unie nebo britští státní příslušníci, kteří jsou v zásadě skupinami osob, které nabyly nároky na dávky pouze do 31. prosince 2020, nebo před a po tomto datu. Při posuzování nároků těchto osob se použije vnitrostátní právo, přičemž se sečtou doby zaměstnání a pojištění ve Spojeném království a doby, pro které platí vnitrostátní právo. Vzhledem k tomu, že v projednávané věci nebyly získány doby pojištění podle bulharského práva, nelze uznat nárok na dávky v nezaměstnanosti a tyto dávky se nepřiznají. Žalovaný skutečně s ohledem na svůj dopis ze dne 31. srpna 2021 adresovaný žalobkyni odmítl svou pravomoc uznat nárok žalobkyně na dávky a uspokojit jej.

Stručný popis odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 10 Skutečnosti zjištěné v původním řízení jsou nesporné. Skutkový stav popsáný předkládajícím soudem potvrzují předložené důkazní prostředky. Soud má pochybnosti o výkladu ustanovení Dohody, jak jej podal žalovaný. Vzhledem k tomu, že předkládající soud musí spor o zákonnosti napadeného rozhodnutí rozhodnout vydáním konečného soudního rozhodnutí a s ohledem na jednoznačné ustanovení čl. 267 odst. 3 SFEU nemá soud pochybnosti o tom, že je nezbytné požádat o výklad relevantních ustanovení Dohody. Podle čl. 161 odst. 1 Dohody přísluší odpověď na předběžné otázky týkající se výkladu této Dohody Soudnímu dvoru Evropské unie.
- 11 Podle názoru předkládajícího soudu je přezkum legality rozhodnutí žalovaného přímo podmíněn kolizními normami nařízení (články 61 až 65a) a konkretizujícími normami prováděcího nařízení (jeho kapitola 5) a závisí na jejich použitelnosti na zjištěný skutkový stav podle čl. 31 odst. 1 Dohody, resp. na použitelnosti článku 32 Dohody pouze pro účely sčítání dob, přičemž do tohoto posouzení je nutno zahrnout rovněž otázku orgánu příslušného pro uznání nároku na dávku.
- 12 V tomto kontextu je nutno předně uvést, že předkládající soud má pochybnosti o uplatnění čl. 30 odst. 1 písm. c) Dohody na právní postavení žalobkyně. Smysl tohoto ustanovení, jakož i jeho logické posouzení a jeho účinek ve vztahu k osobám vedou k závěru, že zahrnuje situace, v nichž jsou kumulativně splněny tyto podmínky: a) občan Unie, který v době použití tohoto ustanovení pobývá ve Spojeném království; b) na tohoto občana Unie se na konci přechodného období nevztahují právní předpisy Spojeného království, nýbrž právní předpisy jiného členského státu; c) tato pravidla platí rovněž pro jeho rodinné příslušníky a pozůstalé. V projednávané věci ze zjištěných skutečností vyplývá, že na žalobkyni se přinejmenším na konci přechodného období vztahovala ustanovení Spojeného království ve smyslu čl. 31 odst. 2 Dohody ve spojení s čl. 1 písm. 1 nařízení. V této souvislosti má soud za to, že se na žalobkyni vztahuje čl. 30 odst. 1 písm. a) Dohody. Toto ustanovení vyžaduje kumulativní splnění dvou podmínek: a) příslušná osoba musí být v době použití tohoto ustanovení občanem Unie a b) na tohoto občana Unie se musí na konci přechodného období uvedeného v článku 126 vztahovat právní předpisy Spojeného království. Bez ohledu na to, která z obou uvedených skutkových podstat určuje právní postavení žalobkyně, vykládá je žalovaný zjevně tak, že jejich použitelnost závisí na požadavcích čl. 30 odst. 2 Dohody. Jak již bylo uvedeno, má žalovaný za to, že se o jím označovanou „přeshraniční“ situaci ve smyslu tohoto ustanovení jedná pouze tehdy, pokud příslušný státní příslušník jednoho členského státu pracuje v jiném členském státě. V případě, že v důsledku ukončení tohoto zaměstnání ve Spojeném království tato situace zanikne, žalobkyně již nespadá do okruhu osob, na něž se vztahuje článek 30 Dohody, takže pro ni odkaz na čl. 31 odst. 1 neplatí. Soud má pochybnosti o tomto výkladu žalovaného. Jak již bylo uvedeno, čl. 30 odst. 2 stanoví, že osoby uvedené v odstavci 1 jsou do působnosti zahrnuty po dobu, po kterou se bez přerušení nacházejí v jedné ze situací stanovených v uvedeném odstavci,

zahrnujících jak členský stát, tak Spojené království. Výraz „po dobu, po kterou“ by neměl být vykládán v tom smyslu, že omezuje působnost ustanovení na dobu trvání situace, v níž zaměstnaná osoba, která je státním příslušníkem jiného členského státu, pracuje ve Spojeném království. Smysl a účel ustanovení a jeho teleologický výklad vedou spíše k závěru, že osoby uvedené v čl. 30 odst. 1 písm. a) jsou zahrnuty do osobní působnosti tohoto ustanovení, jestliže jsou po celé přechodné období podle článku 126 Dohody občany Unie a současně se na ně vztahují právní předpisy Spojeného království, přičemž tyto podmínky se během tohoto časového rámce nesmí měnit a následná změna některé z těchto podmínek nemá vliv na osobní působnost čl. 30 odst. 1 Dohody.

- 13 Je ovšem možné, že ustanovení má výrazem „po dobu, po kterou“ na mysli okamžik, kdy vyvolává svůj kolizní účinek. Takto by tomu bylo v projednávané věci, dokonce i tehdy, pokud by podle názoru žalovaného bylo nutno zahrnout právní postavení žalobkyně do působnosti podmínky čl. 30 odst. 1 písm. c) Dohody. Výkladem podle znění a účelu Dohody lze dospět k závěru, že osoby uvedené v odst. 1 písm. c) jsou zahrnuty do osobní působnosti tohoto ustanovení po celé přechodné období platnosti Dohody, jsou-li a zůstanou-li po celé přechodné období občany Unie, kteří pobývají ve Spojeném království a současně se na ně po celé období vztahují pouze právní předpisy jednoho a téhož členského státu. Je ovšem možné vykládat toto ustanovení v tom smyslu, že výraz „po dobu, po kterou“ stanoví, že osobní působnost čl. 31 odst. 1 platí pouze do okamžiku, do něhož jsou kumulativně splněny podmínky uvedené v odst. 1 písm. c), to znamená, zatímco je osoba občanem Unie, který jako zaměstnanec pobývá ve Spojeném království a současně se na něj vztahují právní předpisy jednoho členského státu. Z výše uvedených důvodů má předkládající soud za to, že Soudní dvůr Evropské unie může podat užitečný výklad ustanovení čl. 30 odst. 1 písm. a) a c) ve spojení s odst. 2 Dohody.
- 14 Kromě již popsaného je pro předkládající soud nezbytný výklad čl. 30 odst. 3 a 4 Dohody s ohledem na jeho případnou použitelnost na zjištěný skutkový stav v původním řízení. Je potřeba připomenout, že se žalovaný nevyjádřil k jeho hypotetické nebo výlučné použitelnosti navzdory jeho subsidiární povaze. Článek 30 odst. 3 Dohody stanoví, že třebaže osoba nespadá do působnosti odst. 1 písm. a) až e) tohoto článku, platí Dohoda i pro ni, pokud se na ni vztahuje článek 10 [což se v projednávané věci s ohledem na skutkovou podstatu odst. 1 písm. a) jeví jako relevantní]. Podle čl. 30 odst. 4 jsou osoby uvedené v odstavci 3 do působnosti Dohody zahrnuty pouze po dobu, po kterou mají i nadále právo pobývat v hostitelském státě podle článku 13 této Dohody nebo právo pracovat ve státě výkonu práce podle článku 24 nebo 25 této Dohody. V případě použitelnosti čl. 30 odst. 3 Dohody byl by pro předkládající soud užitečný výklad oblasti působnosti i ve spojení s odstavcem 4. Na první pohled ze smyslu a účelu vyplývá, že poté, co byl právní poměr zaměstnané osoby (zaměstnanec) ve Spojeném království ukončen a tato osoba (občan Unie) opustila Spojené království, čl. 30 odst. 3 Dohody pro ni již neplatí, protože s ohledem na podmínku odstavce 4 pozbyla své právo na pobyt v členském státě, protože jediným důvodem pobytu v tomto členském státě byla tam vykonávaná práce. Lze

ale mít rovněž za to, že se omezení odstavce 4 týká práva pobytu a práva na práci, která byla vykonávána po skončení přechodného období, nehledě na to, jak dlouho byla tato práva vykonávána resp. využívána, protože osoba byla beztak dále zaměstnána a byla oprávněna po určitou dobu po skončení přechodného období pobývat v hostitelském státě a po tuto dobu se na ni vztahoval čl. 31 odst. 1. Z těchto důvodů by pro předkládající soud byla pro rozhodnutí ve věci užitečná vodítka Soudního dvora Evropské unie týkající se výkladu uvedených ustanovení.

- 15 Konečně je nutno ještě zmínit, že musí být přihlédnuto k okolnosti, že s ohledem na neexistenci náhradního příjmu žalobkyně, který by mohl vyrovnat ztrátu příjmu, kterého dosahovala svou prací jako zaměstnankyně ve Spojeném království, jakož i s ohledem na případnou nutnost včas uplatnit nárok na dávku ve Spojeném království a podle tam platných podmínek, je předkládající soud povinen požádat předsedu Soudního dvora, aby řízení o předběžné otázce bylo vedeno podle ustanovení článku 105 jednacího řádu Soudního dvora.